

'Taboe': de schaamte en woede van mensen in armoede

Humo - 19 Feb. 2018

'Ik heb het onderschat: ik dacht dat het één van de makkelijkste onderwerpen zou zijn.' Maar Philippe Geubels vergiste zich: lachen met mensen in armoede lag gevoeliger dan verwacht. Zondagavond werd in 'Taboe' duidelijk hoe hard zijn vier gasten elke dag moeten opboksen tegen de vooroordelen en verwijten. 'Wij zijn onzichtbaar. Zo houden ze ons in de rol van sukkelaars.'

Als ze het gebouw van de vzw Recht-Op in Deurne binnenstapt, herkennen we

Nicole (73) meteen: grijze haren en goedlachs, ook al geeft haar gebit vooralsnog weinig reden tot kamerbreed glimlachen. Ook Tommy (31) en An (38) schuiven aan voor het gesprek. Zij waren zondagavond niet te zien op Eén, maar maakten wel deel uit van de Recht-Op-delegatie die massaal naar het NTGent was afgezakt voor de zaalshow van Geubels. Geen klachten daarover: 'Goed gelachen.'

Noem hen gerust collega's bij Recht-Op: ze behoren tot de vrijwilligers die geregeld workshops en vormingen geven aan hulpverleners. Zelfs tegenover politici nemen ze weleens het woord, om hun duidelijk te maken dat arm zijn veel meer is dan het gemis van een goedgevulde bankrekening. Maar ondanks die ervaring deinst An terug als we onze taperecorder op tafel leggen.

An «Had je dat ding een paar jaar geleden voor mijn neus gelegd, dan was ik direct dichtgeklapt. Niet dat ik mijn verhaal niet wilde doen – heel graag zelfs – maar ik durfde niet.»

«Als je arm bent, heb je een gebrek aan zelfvertrouwen.»

Nicole «Dat is ook waarom ik heb meegedaan met 'Taboe': voor alle lotgenoten die nog niet durven te spreken. Ze hadden bij productiehuis Panenka veel moeite om mensen in armoede te vinden die zich wilden blootgeven. Vijf jaar geleden had ik het ook niet gedurfd. Toen stond ik nog aan het begin van wat je mijn zelfontplooiing kunt noemen: bij Recht-Op ging ik van een grijze muis naar een kleurrijke papegaai. Toen ik hier pas kwam, zat ik aan de hoek van de tafel te zwijgen en te luisteren naar de anderen. Het borrelde wel vanbinnen, maar het kwam er nog niet uit. Tot ik ontdekte dat ik ook een stem had en dat ik het recht had die te gebruiken. Hier werd tenminste geluisterd naar wat ik voelde. Want arm zijn heeft nog meer te maken met een gevoel dan met geld.»

Koen Bauters